

Cuvântul IPS Pantelimon de Veria rostit la Patriarhie de Sărbătoarea Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir (RO/GR)

Mitropolitul Pantelimon de Veria, Naousa și Kampania a rostit joi un cuvânt la Patriarhie de Sărbătoarea Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir.

Ierarhul a explicat că „dacă Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a reușit să ajungă la o măsură atât de înaltă, de sfințenie, încât să se învrednicească a suferi și pătimiri asemănătoare cu cele ale lui Hristos, fiind înjunghiată coasta sa, el a primit și mult har de la Dumnezeu, încât curgerea mirului și minunile lui să se reverse în toată lumea, iar aceasta se datorează, în primul rând, faptului că viața lui a fost curățită, prin harul lui Dumnezeu, de toată necurăția trupului și a duhului”, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Textul integral:

”Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru ei” (Ps. 15, 3).

Dacă acest cuvânt al Psalmistului David este potrivit pentru toți Sfinții, fără deosebire, putem să spunem că el este potrivit, în chip deosebit și pentru Sfântul pe care îl prăznuim astăzi, pentru Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir.

Pentru el, cel care este Ocrotitorul și Apărătorul Tesalonicului, dar și al întregii lumi. Și spunem aceasta, întrucât tot pământul este plin de minunile Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, este plin de harul și de mirul ce izvorăște până acum, din Sfintele Sale Moaște și umple de bună mireasmă duhovnicească simțurile noastre cele duhovnicești și trupești.

De aceea, este cinstit și slăvit numele cel mare al Sfântului Mucenic al lui Hristos, Dimitrie, în tot pământul. De aceea sunt mii de creștini care aleargă, în această zi de pomenire a lui, dar și în tot timpul anului, la biserica lui cea preafrumoasă din Tesalonic, ca să se închine și să sărute Sfintele Sale Moaște, cele purtătoare de har și să primească binecuvântarea Sa.

De aceea și dumneavoastră, poporul cel bine credincios al Bucureștilor, îl cinstiți, în orașul vostru și sărbătoriți, în fiecare an, pomenirea purtătorului de cunună, a Sfântului Mare Mucenic Dimitrie al Tesalonicului, al cărui nume îl poartă și Sfântul pe care îl vom prăznuți mâine, Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, din Basarabi, Făcătorul de minuni, Apărătorul și Ocrotitorul orașului dumneavoastră.

Acești doi Sfinți ai noștri, însă, nu au doar numele în comun. Nu au în comun doar minunile pe care le săvârșesc. Nu au în comun doar mijlocirile stăruitoare pe care le fac pentru mântuirea locuitorilor din orașele Tesalonic și București, pe care le ocrotesc, din dragostea lor cea mare și prin îngăduință de la Bunul Dumnezeu.

Ei au în comun și luptele duhovnicești pe care le-au purtat pentru Hristos, au în comun dragostea lor cea fierbinte pentru Hristos, au în comun mulțimea de virtuți care au împodobit sufletele lor și care le-au sfințit trupurile.

Nu este nevoie să alerge cineva la cele cuprinse în cărțile de istorie, pentru a vedea minunile Sfântului Mare Mucenic Dimitrie.

Nu este de trebuință ca cineva să cerceteze paginile ce s-au scris despre minunile lui, pe care el le săvârșește până în zilele noastre, minuni ce se fac și înaintea ochilor noștri, pentru a arăta, încă o dată, că sfințenia nu este ceva ce vine și trece, așa cum sunt lucrurile lumii acesteia, ce dispar repede și se pierd în negura vremurilor, ci sfințenia rămâne și strălucește și împarte bună mireasmă duhovnicească, pentru a ne aduce și pe noi mai aproape de ea și pentru a ne determina să luptăm, ca să o putem dobândi.

Iar pentru a dobândi sfințenia, va trebui să avem ca scop al vieții noastre curățirea sufletelor și a trupurilor de păcate, de patimi și de greșeli, de răutate și de nedreptăți, astfel încât să locuim în noi Dumnezeu, Cel Singur Curat și fără de prihană, iar, prin harul Său, să desăvârșescă lucrarea de curățire lăuntrică a noastră.

Dacă Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a reușit să ajungă la o măsură atât de înaltă, de sfințenie, încât să se învrednicească a suferi și pătimiri asemănătoare cu cele ale lui Hristos, fiind înjunghiată coasta sa, el a primit și mult har de la Dumnezeu,

Încât curgerea mirului și minunile lui să se reverse în toată lumea, iar aceasta se datorează, în primul rând, faptului că viața lui a fost curățită, prin harul lui Dumnezeu, de toată necurăția trupului și a duhului.

Curățenia sufletului și a trupului au fost cele care L-au făcut pe Dumnezeu să o aleagă pe fiica cea smerită din cetatea Nazaretului, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, dintr-o mulțime nenumărată de femei, ca să o înalțe mai presus decât toate cerurile și să o învrednicească a se face Maică a Fiului Său Celui Veșnic și Maică a tuturor oamenilor, astfel încât să se săvârșească minuni chiar și prin Sfintele ei Icoane.

Una dintre cele mai vechi Icoane făcătoare de minuni, ale Maicii Domnului, v-am adus-o și noi aici, în orașul dumneavoastră, în aceste zile, răspunzând invitației adresate nouă de Preafericirea Sa, Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, ca să sărbătorim împreună cu voi pomenirea Ocrotitorului Duhovnicesc al orașului dumneavoastră, a Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou din Basarabi, Sfânt care s-a remarcat și el prin curăția și prin cuvioșia vieții sale.

Am adus aici Icoana istorică și plină de har a Maicii Domnului „Panaghia Soumela, numită și Maica Domnului a Pontului, care vine de la Sfânta Mănăstire cu același nume, Soumela, de pe muntele Vermion, din Imathia, din Grecia, unde a fost păstrată cu evlavie, în ultimii șaptezeci de ani, după ce grecii din Pont au trebuit să plece de pe vetrele lor părintești, de unde au fost izgoșiți cu forța, pentru ca să vină în părțile Greciei, unde s-au stabilit și au adus cu ei și Icoana Maicii Domnului.

De acolo, vă aducem acum Icoana Maicii Domnului Soumela, ca să primiți harul și binecuvântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și a Icoanei ei făcătoare de minuni.

Este bine-cunoscută, de altfel, evlavia înaintașilor voștri pentru Mănăstirea istorică a Panaghiei Soumela, din Pont și tocmai această evlavie ne-a determinat să răspundem afirmativ și cu bucurie, la invitația dumneavoastră și să vă aducem în aceste zile, aici, în orașul dumneavoastră, Icoana cea făcătoare de minuni a Maicii Domnului Soumela, cu ocazia Sărbătorii Ocrotitorului vostru Duhovnicesc, a Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou din Basarabi.

Întrucât îl cinstim astăzi pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir, am dorit să vă aducem, de asemenea, binecuvântarea și harul ce izvorăsc din Sfintele lui Moaște. V-am adus, așadar și o părticică din aceste Sfinte Moaște, care se păstrează în Sfânta noastră Mitropolie, de Veria, Naousa și Kampania, ca un odor de mare preț și ceresc.

Îl cinstim pe Marele Mucenic al lui Hristos Dimitrie, prin prezența în mijlocul nostru a Icoanei Făcătoare de minuni a Maicii Domnului, după un obicei vechi al tesalonicenilor și ne bucurăm îndoit, de har și binecuvântare, astfel încât să ne întărim și noi în lupta noastră de aici, de pe pământ, pentru a putea reuși, prin curățirea sufletelor și a trupurilor noastre, să ne apropiem de Dumnezeu și să moștenim viața cea veșnică, dimpreună cu toți Sfinții Săi!

Vă rog să-mi îngăduiți, în încheiere, să exprim recunoștința și mulțumirile mele profunde, atât din partea Părinților care mă însoțesc, cât și din partea membrilor Consiliului Director al Asociației „Panaghia Soumela”, către Preafericirea Sa, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pentru invitația Sa, cea plină de bunăvoință și pentru binecuvântarea pe care mi-a acordat-o, ca să slujesc astăzi, aici, în Catedrala dumneavoastră Patriarhală, la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir.

Doresc, cu smerenie, ca harul și binecuvântarea Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului Soumela și a Sfântului Mare Mucenic Dimitrie să Îl întărească întotdeauna pe Preafericirea Sa și să acopere, cu puterea lor, pe clerul și poporul cel evlavios și iubitor de Sfinți din România!

Ομιλία στην θεία λειτουργία για την Εορτή του Αγίου Δημητρίου
26.10.2023

«Τοῖς ἁγίοις τῆς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Καί ἐάν ὁ λόγος τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ ἰσχύει γιά ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἁγίους, ἰσχύει, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, κατά μείζονα λόγο γιά τόν ἐορταζόμενο σήμερα ἅγιο μεγαλομάρτυρα καί μυροβλύτη Δημήτριο, τόν προστάτη καί πολιοῦχο τῆς Θεσσαλονίκης, τόν ὑπέρμαχο πάσης τῆς οἰκουμένης. Ἰσχύει, διότι ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῶν θαυμάτων τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου· εἶναι πλήρης τῆς χάριτος καί τοῦ μύρου του, τό ὁποῖο ἀναβλύζει μέχρι σήμερα καί πληροῖ εὐωδίας ὄχι μόνο πνευματικῆς ἀλλά καί αἰσθητῆς τά πνευματικά καί σωματικά μας αἰσθητήρια.

Γι' αὐτό καί τιμᾶται καί γεραίρεται ὁ μεγαλώνυμος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δημήτριος σέ ὅλη τή γῆ. Γι' αὐτό καί εἶναι χιλιάδες οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι σπεύδουν

αυτή την ημέρα της έτησιου μνήμης του αλλά και καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ χρόνου στόν περικαλλή ἱερό ναό του στή Θεσσαλονίκη, γιά νά προσκυνήσουν και νά ἀσπασθοῦν τό χαριτόβρυτο ἱερό λείψανό του και νά λάβουν τή χάρη του.

Γι' αὐτό και σεῖς ἐδῶ, ὁ εὐλαβής λαός τοῦ Βουκουρεστίου, τιμᾶτε και πανηγυρίζετε κατ' ἔτος τή μνήμη τοῦ στεφανίτου μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου τοῦ Θεσσαλονικέως, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει και ὁ ἑορταζόμενος κατά τήν αὐριανή ημέρα ἅγιος Δημήτριος ὁ νέος και θαυματουργός, ὁ προστάτης και πολιούχος τῆς πόλεώς σας.

Δέν ἔχουν ὅμως μόνο κοινό τό ὄνομα οἱ δύο ἅγιοι. Δέν ἔχουν μόνο κοινά τά θαύματα. Δέν ἔχουν κοινές τίς θαυμαστές ἐπεμβάσεις γιά τή σωτηρία τῶν κατοίκων τῶν πόλεων, τῆς Θεσσαλονίκης και τοῦ Βουκουρεστίου, τίς ὁποῖες ἀπό ὑπερβάλλουσα ἀγάπη και κατά θεία παραχώρηση προστατεύουν. Ἐχουν κοινούς και τούς ἀγῶνες ὑπέρ τοῦ Χριστοῦ, κοινή και τήν ἀγάπη πρός τόν Χριστό, κοινό και τόν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν πού κοσμοῦσαν τήν ψυχή τους και ἀγίαζαν και τά σώματά τους.

Δέν χρειάζεται νά ἀνατρέξει κανείς μόνο στήν ἱστορία γιά νά διδαχθεῖ τά θαύματα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Δέν χρειάζεται νά μελετήσῃ τά βιβλία τῶν θαυμάτων του, τά ὁποῖα τά περιγράφουν, γιατί τά θαύματα συνεχίζονται και στίς ἡμέρες μας, συνεχίζονται και ἀνάμεσά μας, συνεχίζονται και ἐνώπιόν μας, ἀποδεικνύοντας ὅτι ἡ ἀγιότητα δέν εἶναι κάτι πού ἔρχεται και παρέρχεται σάν τά κοσμικά πράγματα, τά ὁποῖα ἐξαφανίζονται σύντομα και χάνονται, ἀλλά παραμένει και ἀκτινοβολεῖ και εὐωδιάζει γιά νά ἐλκύει και ἐμᾶς και νά μᾶς παρακινεῖ νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά τήν ἀποκτήσουμε. Και γιά νά τήν ἀποκτήσουμε θά πρέπει νά θέσουμε ὡς στόχο τῆς ζωῆς μας τήν κάθαρση τῆς ψυχῆς και σώματός μας ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀπό τά πάθη και τά ἐλαττώματα, ἀπό τίς κακίες και τίς ἀδικίες, ὥστε νά μπορεῖ νά ἐνοικεῖ μέσα μας ὁ Θεός, ὁ μόνος καθαρός και ἀκήρατος, και μέ τή χάρη του νά ὀλοκληρῶνῃ τό ἔργο τῆς καθάρσεώς μας.

Διότι, ἐάν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος ἐπέτυχε νά φθάσῃ σέ τέτοιο ὕψος ἀγιότητος, ὥστε νά ἀξιωθεῖ νά ὑπομείνῃ και τό χριστομίμητο πάθος τοῦ λογισμοῦ τῆς πλευρᾶς του, και ἔλαβε τόσο μεγάλη χάρη ἀπό τόν Θεό, ὥστε τά ρεῖθρα τοῦ μύρου και τῶν θαυμάτων του νά κατακλύζουν τήν οἰκουμένη, αὐτό ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι ἡ ζωή του, τό σῶμα του και ἡ ψυχή του ἦταν καθαρὰ «ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός και πνεύματος».

Ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς και τοῦ σώματος ἦταν αὐτή πού ἔκανε τόν Θεό νά ἐπιλέξῃ τήν ταπεινή Κόρη τῆς Ναζαρέτ, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀνάμεσα ἀπό ἑκατομμύρια γυναῖκες, και νά τήν ὑψώσῃ «ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν», νά τήν

ἀξιώσει νά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του ἀλλά καί μητέρα τῶν ἀνθρώπων, χάριν τῶν ὁποίων θαυματουργεῖ διά τῶν ἱερῶν της εἰκόνων.

Μία ἀπό τίς παλαιότερες καί πολύ θαυματουργές εἰκόνες τῆς Παναγίας μας μεταφέραμε καί ἐμεῖς αὐτές τίς ἡμέρες, κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, στήν πόλη σας, γιά νά συνεορτάσει μαζί σας τή μνήμη τοῦ πολιούχου σας ἁγίου Δημητρίου τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος ἐπίσης διεκρίνετο γιά τήν καθαρότητα καί τήν ὁσιότητα τοῦ βίου του.

Μεταφέραμε τήν ἱστορική καί χαριτόβρυτη εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τῆς Παναγίας τοῦ Πόντου, ἀπό τό ὁμώνυμο Ἱερό Προσκύνημα στό Βέρμιο τῆς Ἡμαθίας, στό ὁποῖο εὐλαβῶς φυλάσσεται τά τελευταῖα ἑβδομήντα περίπου χρόνια, μετά τόν ἄδικο καί βάνουσο ξερριζωμό τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τίς πατρογονικές του ἐστίες, γιά νά τήν προσκυνήσετε καί νά τήν ἀσπασθεῖτε, ἀλλά καί γιά νά λάβετε τή χάρη καί τήν εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῆς θαυματουργῆς της εἰκόνας.

Εἶναι γνωστή, ἄλλωστε, ἡ εὐλάβεια τῶν πατέρων σας πρὸς τό ἱστορικό μοναστήρι τῆς Παναγίας Σουμελᾶ τοῦ Πόντου, καί αὐτή μᾶς παρακίνησε νά ἀνταποκριθοῦμε μέ μεγαλύτερη ἀκόμη χαρά στήν πρόσκληση καί νά μεταφέρουμε αὐτές τίς ἡμέρες τή θαυματουργή εἰκόνα τῆς Σουμελιώτισσας Παναγίας στήν πόλη σας μέ τήν εὐκαιρία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ πολιούχου σας ἁγίου Δημητρίου τοῦ νέου.

Καθώς ὅμως σήμερα τιμοῦμε καί τόν ἅγιο μεγαλομάρτυρα Δημήτριο τόν μυροβλύτη, θελήσαμε νά σᾶς φέρουμε καί τήν εὐλογία τοῦ ἱεροῦ καί χαριτοβρύτου λειψάνου του, κομίζοντας τμήμα του τό ὁποῖο κατέχει ὡς ἀνεκτίμητο καί οὐράνιο θησαυρό ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας. Ἔτσι τιμοῦμε σήμερα τόν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ ἅγιο Δημήτριο μέ τήν παρουσία καί τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας μας, κατά τήν παλαιά συνήθεια τῶν Θεσσαλονικέων, καί ἀπολαμβάνουμε διπλῆ τή χάρη καί τήν εὐλογία, ὥστε νά ἐνισχυόμεθα στόν ἀγώνα τῆς παρουσίας ζωῆς, γιά νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς διά τῆς καθαρότητος τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς μας νά προσεγγίσουμε τόν Θεό καί νά κληρονομήσουμε μέ τή χάρη του τήν αἰώνιο ζωὴ μετά πάντων τῶν ἁγίων.

Ἐπιτρέψτε μου κλείνοντας νά ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη καί τίς θερμότερες εὐχαριστίες μου καί ἐκ μέρους τῶν πατέρων πού μέ συνοδεύουν ἀλλά καί ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ» πρὸς τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ γιά τήν φιλόφρονα πρόσκλησή του καί τήν εὐλογία νά λειτουργήσω σήμερα ἐπὶ τῆ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου στή δική του πατριαρχική καθέδρα.

Εὐχομαι ταπεινά ἡ χάρη καὶ ἡ εὐλογία τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου νά τόν ἐνισχύουν στή θεοφιλή πατριαρχεία του καὶ νά σκέπουν πάντοτε τόν εὐσεβῆ καὶ φιλάγιο ἱερό κλῆρο καὶ λαό τῆς Ρουμανίας.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca-Emanuela Ene

basilica.ro